

skønnelse fra hans Side. Det ærede Medlem udtaler sig nu med afgjort Sikkerhed og Styrke om disse Forhold, selv om de ogsaa ligge ham noget fjernt, og han ikke har saa afgjort stort Kendskab til dem. Han udtalte endnu i Mødet i Gaar en saa afgjort Fordømmelsesdom over de Rystfittingsarbejder, der ere udførte Syd for Thyborønkanalen. Det er jo ikke noget nyt, og det beroliger mig en Del, at det ikke er første Gang, det ærede Medlem har udtalt en lige saa afgjort Fordømmelsesdom over disse Arbejder. Det er ikke mere end et Par Aar siden, da der blev foreslaaet en Bevilling til nogle Vestfyttesarbejder i Thyborønkanalen til at sikre imod, at den stær sig mod Syd og for at gøre Kanalen mere stabil, at det ærede Medlem udtalte, at de Værker, der vare opførte der fra Thyborønkanalen mod Syd, hele Høfdebygningen, den derværende Rystbeskyttelse, var intet værd; inden meget kort Tid vilde det hele styrte i Havet, det var for en Del bygget af Fyrretømmer, det raadnede, og saa gik det hele bort. Nu var det saa heldigt, at Høfderne have staaet trods denne Fordømmelsesdom, de stod godt den Gang, og de staa Gud ske Lov endnu, og det gør, at jeg ikke med saa stor Engstelse hører hans Fordømmelsesdom nu, som jeg ellers vilde have gjort. Nu er det efter det ærede Medlems Udtalelse ikke Bælene, det er galt med, de kunne saamaend gerne raadne, og Høfderne staa lige saa godt, men nu er det derimod Betonblokkene, der ikke kunne trodsø Søen, de slides og opløses af Søerne, og det, som særlig har givet det ærede Medlem Anledning til at fælde en saa haard Dom over disse Arbejder, er, at Vedligeholdelsesudgifterne ere i Aar forøgede fra de sædvanlige 68,000 Kroner om Aaret til 92,000 Kroner, altsaa med 24,000 Kroner. Det er den hele Forøgelse, og det er paa Grund af, at man nu i en længere Aarrække ikke har haft et større Beløb til Vedligeholdelse end netop de 68,000 Kroner, uagtet der er kommen flere Værker til, som selvfølgelig ogsaa skulle vedligeholdes. De 24,000 Kroners Tillæg er derfor ikke stort mere end omtrent det, som det forøgede Antal Værker ville kræve, saa det forekommer mig, at deri ikke egentlig er nogen tilstrækkelig Anledning til at drage den Slutning, at nu duer Betonen ikke mere der, at nu duer det hele ikke, og at det vil blive alt for kostbart at holde vedlige. Ja, det ærede Medlem gif endog saa saa vidt at sige at de 5½ Millioner Kr. der vare anvendte til Betonblokke der paa Vestfytten, vare delvis spildte, Betonblokkene maatte fornyes inden kort Tid. Nu vil jeg dertil bemærke, at for

det første er det kun en lille Brøddel af Betonblokkene, der saaledes ere udsatte paa en saadan Maade for Havets Angreb, at de kunne lide nogen Slæde. Den overvejende Del ligger dels midt inde i Værket og dels saa langt inde i Vand, at de slet ikke berøres af Søen; det er kun Ydersiderne paa den yderste Del af Høfden og saa Hovederne af disse, der kunne angribes af Havet. Dernæst skal jeg bemærke, at det, at Betonblokkene kunne slides, har man kendt i over 20 Aar; det er ikke noget nyt, man har opdaget nu. Det har man kendt for over 20 Aar siden, at de kunne slides, naar de komme i Havstøffen, og Søen kommer til at baste paa dem den ene Dag efter den anden. Men man har ikke tillagt dette nogen overvægtig stor Betydning, fordi der dog vilde gaa lang Tid hen, inden Blokken slides helt op, og fordi man, naar saa endelig skulde være, kunde lægge en ny Blok i Stedet, og det er det, der sker ved at holde dem vedlige. For den Sum vil det hele kunne holdes i god Stand og fuldstændig holdes vedlige. Jeg tror, at det ærede Medlem i høj Grad har overdrevet den Stæde, der kan ske derude, og Usikkerheden for det nuværende Rystfittingsarbejde. Jeg vil slutte med at anbefale baade til den høje Regering og det høje Ting, at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der ved Thyborønkanalen for en forholdsvis lille Udgift kan tilvejebringes noget, der baade er til Fordel for Skibsfarten og Fiskeriet, bedre end paa noget som helst andet Sted paa den jydste Vestkyst. Thyborønkanalen er i det forløbne Aar, 1894, bleven befjælet af 7—800 Skibe. Det er ganske vist ikke noget stort Tal, naar man tager Hensyn til, at der skulde være en Havn, men naar man tager Hensyn til, hvorledes Forholdene hidtil have været, er det ikke et saa ubetydeligt Antal, og der er ingen Tvivl om, at allerede med de Foranstaltninger, der ere foreslaaede til Forbedring af Forholdene der, vil Skibsfarten og Fiskeriet i meget betydelig Grad udvikle sig. Jeg tillader mig derfor at anbefale dette til alvorlig Overvejelse samt anbefale, at man, forinden man gaar til Anlæg, der kræve mange Millioner, dog forsøger at udvikle det, som ligger nærmest for, og som kan ske i en nær Fremtid og for en forholdsvis ringe Udgift.

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg giver Ordet til Folketingsmanden for Listet Amts 2den Valgkreds for en kort Bemærkning.

Frolle: Det er i Anledning af en Bemærkning af den sidste ærede Taler an-